

24-jarige directrice voor 25-jarige Groenenboom Container Service

Hoe gekker, hoe beter!

In haar eerste jaar als directrice realiseerde de inmiddels 24-jarige Kristel Groenenboom onder meer een kantineverbouwing, een kantoorrenovatie, een magazijnverbetering, een nieuw werkkaartensysteem, een oplossing voor enkele arbo-problemen, de isolatie van de spuiterij, de installatie van een camerasysteem, het opzetten van een bedrijfsreglement, en ze meldde het bedrijf aan voor het VOM-lidmaatschap. Dat ze van aanpakken weet, is wel duidelijk. De winnares van de Belofte Award voor meest veelbelovende zakenvrouw (oktober 2010, zie ook december, p. 32) heeft daarbij de wijze lessen van haar ouders in de vorm van een jubileumboek meegekregen: "De aanhouder wint!"

Op haar vierde had ze al kenbaar gemaakt dat ze met het bedrijf verder wilde, werd door haar ouders aan de honderden aanwezigen verkapt op het bedrijfsjubileum van 25 februari. Waar velen leerden lassen en spuiten, leerde zij eerst nog lopen in het bedrijf. Voordat het Groenenboom Container Service werd, bestond het bedrijf overigens al veel langer. De productiecapaciteit was destijds een container per dag, hetgeen in samenwerking met Straaltechniek International vrij snel opgevoerd is naar één per uur. En dat is wel nodig ook, want behalve de in-

richting van speciale containers voor milieuonderzoek, televisieteams, festivalorganisaties, duikersteams enzovoort doet het bedrijf ook renovatie van transportcontainers. Innovaties komen daarbij zó uit de mouw gerold, zoals het met de heftruck kunnen kantelen van een container, hetgeen tijdens de rondleiding ook gedemonstreerd werd. Veel wordt aan de keukentafel besproken, dán is er tijd voor wilde ideeën. Niets is te gek, zo kwam in diverse voordrachten naar voren. Compleet ingerichte containers met allerhande apparatuur, of met een water-

kanon erop zodat zeepiraten "gewassen ten hemel varen": hoe gekker, hoe beter. Inmiddels heeft moeders echter met twee gekken te doen: nu niet alleen pa maar ook dochter volop met het bedrijf bezig is. Overigens was moeder Groenenboom overal zeer direct bij betrokken, en het dagboek – dat zich welhaast leent voor een televisieserie – is inmiddels als bedrijfsjubileumboek verkrijgbaar. De redactie wist een vervolgbezoekje te bietsen, om nader op de toekomst van het bedrijf in te kunnen gaan.

En, al bijgekomen van het feest?

"Ja, en we hebben er wel veel vraag voor opdrachten aan overgehouden. We hebben veel offertes moeten maken deze week..."

Je bent afgestudeerd op het verwarmen van verf. Vertel eens hoe je op dat onderwerp kwam, hoe je het onderzoek uitgevoerd hebt en wat je conclusies zijn? Hoe wordt het in het bedrijf toegepast?

"Dat was voor de opleiding tot Handelsingenieur. Een jaar voordat ik afstudeerde, had ik het vak Innovatiemanagement. Dan moest je een product uitvinden dat nog niet

bestaat, toen kwam ik met verwarmde verf. De professor zei: 'Wil je daar niet op afstuderden?' Dat hebben we toen thuis aan de keukentafel besproken: wat bestaat er nog niet? De binnenhuis schilder heeft watergedragen verf waar ze in het begin nog problemen mee hadden gehad. Ik bedacht een babyflesverwarmer met een houder voor de verf. Ik heb er een enquête over gemaakt, maar de schildersmarkt is erg conservatief. De doe-het-zelver wil al die nieuwe dingen wel hebben, maar bij een Bouwmarkt kom je moeilijk binnen met een product. Ik heb wel subsidies gehad en een patentaanvraag vergoed gekregen. Het afstudeeronderzoek ging over de vraag welke verf wel kan en welke niet. Wij verwarmen hier ook, in de pomp. Op het laatst gaat de verf erbij, vanwege de vele kleuren die we doen. Verf terugspoelen gaat niet, daarvoor spuiten we per keer te kleine hoeveelheden."

Het bedrijfsgeschiedenisboek 'De aanhouder wint' toont een beeld van keihard werkende ondernemers die allerlei zaken tot stand brengen, terwijl er ondertussen overal mensen de kantjes eraf proberen te lopen of

^ Rondleidingen door het paradedepaardje van het bedrijf: de spuiterij.

< Demonstratie van het zelf ontwikkelde kantelsysteem om containers makkelijk aan alle zijden te kunnen spuiten zonder oplegpunten te veroorzaken.

op overbodige directieposities proberen te blijven. Dat waren vooral de eerste opbouwjaren. Hoe ga je voorkomen dat onderling afgesproken ziekmeldingen, pimpelen onder werktijd en misperen in de calculatie weer de kop opsteken?

"Door meteen actie te ondernemen, er iets aan te doen! Ik ben toch wel iemand die 'lak' heeft (woordkeus aangepast – red.) aan wat een ander van me denkt, ik ga zoiets niet negeren zo van 'we doen er niks aan'. Als je het ziet, moet je gelijk maatregelen nemen!"

Er is zelfs een binnenvaartschip naar je genoemd. Wat vond je daar als kind zelf van? Gaan jouw kinderen later ook schepen of vliegtuigen met hun naam erop dopen?

Lachend: "Ik was toen nog maar héél klein, hoor. Het was eigenlijk de bedoeling aan meer schepen te beginnen, maar het is bij eentje gebleven. Je maakt je als kind niet zo nerveus om dat dopen van zo'n schip. We gingen altijd wel kijken als dat schip gebouwd werd en als kind speel je met de kinderen van schippers. De NoordZuid-actie met die stakingen en zo, dat kan ik me nog wel herinneren."

Vertel nog eens van die leverancier die om een hoek keek en pardoes zwart gespoten werd?

"Oh, maar dat gebeurt hier wel regelmatig, zelfs de notaris een keer, die had een te hoge rekening gestuurd en zijn vrouw werd dus van achteren wit. En pas weer iemand, die had tegen een muur aan gestaan. Als het zelfs in een kleur is die we niet gespoten hebben, denk ik: hoe krijg je het voor elkaar!"

Maar verder worden er geen leveranciers zwart gemaakt, toch?

"Nee, hoor."

De 2K High Solid is de trots van de bedrijfsleider, volgens het jubileumboek. Het is ingevoerd voor de omkastingen van pompunits: verzinkte frames met motoren die hier uitgelijnd worden, tot een paar honderde mm nauwkeurig. Waarom is de 2K High Solid de trots van de bedrijfsleider, terwijl de andere werkzaamheden toch ook bepaald aansprekend zijn?

"We gebruiken die pomp voor verwarmde verf van rond de dertig graden daar óók voor. Voor containerkranen bijvoorbeeld, die zijn >

> nú nog stééds rood, en niet roze. Of containers van tien jaar oud die in één laag gespoten zijn, waarvan de verf veel beter blijft zitten. Wanneer we een oplosmiddelbalans maken, komt ie er óók goed uit. Omdat hij verwarmd kan worden, hebben we ook minder thinner nodig.”

Er wordt volop aan opleiding gedaan, julie zijn ook Erkend Leerbedrijf en werken samen met opleidingsinstanties. Een medewerker gaat Inspectie Metaalconservering doen bij de VOM. Wat is de visie achter dit actieve onderwijsbeleid en hoe zit die samenwerking eigenlijk precies in elkaar? “We hebben een heel sterk jeugdbeleid. Je moet namelijk goed opletten voor vakmensen, veel mensen zijn hier al op middelbare leeftijd. Toen ik kwam, was het niet in evenwicht. Als ze met pensioen gaan, loopt de kennis weg. Vóór die tijd moet je er actief wat aan doen. Daarnet had ik het Radius College dus hier, om opleidingen te bespreken, zodat die kennis blijft. En dat je een goede balans hebt.”

Vaak wordt de oppervlaktetechniek als noodzakelijk kwaad gezien, hoewel het de technische levensduur en verkoopbaarheid van producten grotendeels bepaalt. Maar je noemde op het jubileumfeest de spuiterij het paradepaardje van het bedrijf, terwijl er ook allerlei andere waardetoevoegende processen zijn, zoals de containerinrichting en de algehele renovatie. Hoe is de spuiterij het paradepaardje geworden? “Het maakt het mooier, hè! En het is ook zonde om níét te spuiten. Als je reparaties

Het schrijven van het tweetalige jubileumboek “De aanhouder wint / Perseverance” had Marijke Groenboom goed geheim weten te houden voor haar echtgenoot...

hebt, en een rederij heeft een bepaald budget, dat lever je perfect laswerk en hoeft het soms niet gespoten te worden. Dat is zó stom, echt ónbegrijpelijk! Je zít het mooier worden. Soms is het verkeerde zuinigheid (de teleurstelling van de gemiste kans klinkt duidelijk door in haar stem, wetende dat het véél beter uitgevoerd zou zijn met een volledige specificatie inclusief lakwerk – red.). En het paradepaardje... ja, het is toch iets wat we een van de leukste dingen van het bedrijf vinden... het is ook wel fascinerend te zien, het stralen en spuiten en zo. Het is de kern van het bedrijf. Juist doordat je die twee dingen aan kan bieden ben je sterker.”

Je moeder presenteerde het bedrijfsboek met de samenvatting dat je een passie en een droom moet hebben, en moet volhouden. De

Engelse titel is ook “volharding”. Is je droom nu uitgekomen, want je wilde dit bedrijf al op je vierde overnemen, of is je droom net begonnen? En hoe zou je je passie zelf omschrijven?

“Ik zou zeggen: de droom is net begonnen, er is wel een lijstje van dingen die ik wel wil doen. En wat is je passie... ik wil er een heel mooi bedrijf van maken, dat het hier zó volstaat met werk... proberen werk binnen te halen is onwijs leuk, ik wil continu werk en in de toekomst alle hallen vol! En een goede combinatie van afvalcontainers spuiten en special products maken, dus ingerichte containers. Maar misschien verkopen we wel veel boeken en gaan we iets anders doen, haha!”

Op 30 december 2009 nam je het bedrijf of-

Special Products: compleet ingerichte containers voor diverse gebruiksdoelen.

Kristel Groenenboom maakte een voortvarende start aan het roer van het bedrijf.

ficieel over, staat in het hoofdstuk ‘Dochters zijn de nieuwe zonen’. In februari hadden we twee directrices in ons blad, je brengt de tussenstand op drie dit kwartaal. Wat is je aanmoediging aan andere vrouwen in deze mannenwereld?

“Ja, die titel kwam uit een krantenartikel. Ik ben absoluut geen echte feministe, maar ik zie wel graag meer vrouwen in een topfunctie komen. Vrouwen zijn soms te bescheiden over hun capaciteiten en durven niet echt ambitieus te zijn. Zelf ben ik opgevoed in België en is het doodnormaal dat een vrouw een goede baan heeft en het gezin zich daaraan aanpast. Professor Johan Braet van Innovatiemanagement en tevens mijn afstudeercoördinator zei altijd dat vrouwen betere managers zijn dan mannen. Omdat mannen veel meer leven vanuit hun ego en vrouwen een groep mensen om zich heen creëren die hen helpen. Zodat ze sterker zijn en een goed team vormen. Als vrouw kan je een bedrijf net zo goed leiden als een man, soms zelfs beter. De metaalsector is een echte mannenwereld. Als vrouw val je dus op. Je concurrent zijn ze zo vergeten, maar als er een vrouw binnenkomt niet. Dit is dus al een voordeel. Als ze daarbij horen dat je verstand hebt van zaken en geen dom blondje bent, dan dwing je vanzelf respect af.”

MEER INFORMATIE

Groenenboom Container Service
Rederijweg 8
4906 CX Oosterhout (Noord-Brabant)
tel.: 0162-433900
fax: 0162-433905
info@groenenboomcs.nl
www.groenenboomcs.nl

OPLEIDEN ALS VISIE

Dat opleiden niet een kwestie van mooie woorden met weinig daden is, blijkt al uit het bordje Erkend Leerbedrijf aan de muur. Maar juist omdat Groenenboom geen bedrijf wil zijn van plakkers aan de muur maar van werkelijke actie, kan de proef op de som genomen worden in een gesprekje met een medewerker. Sterker nog: de redactie werd op het feest aangesproken door de medewerker zelf, die immers het VOM-blad herkende. Binnenkort volgt hij de VOM-cursus Inspectie Metaalconservering. Een terugkombezoekje gaf gelegenheid zijn interesse nader uit te diepen. Aan het woord komt Jasper Stevens (24), en wat blijkt? Hij mag de opleiding volgen terwijl hij slechts tijdelijk werkzaam is bij het bedrijf!

Hoe kwam je op het idee die cursus te gaan doen, hoe heb je hem gevonden? “Omdat ik meer knowhow over het vak wil krijgen. Dus ging ik via Google zoeken, en kwam alleen op de VOM uit. Dat heb ik toen zelf tegen het bedrijf gezegd, zij hebben een cursusbrochure aangevraagd, en daarin kwam ik Lakken 3 tegen en Inspectie Metaalconservering. Die laatste leek voor mij toepasselijker.”

Wat is je vooropleiding, hoe ben je hier beland? “HBO Commerciële Economie en Sport. Mijn schoonvader doet het coaten van daken en gevels en damwandprofielen met airless, dat bedrijf wil ik overnemen, dus wil ik het vak leren. Via het ROC ben ik in aanraking gekomen met Groenenboom. Op school kon ik de theorie leren, en hier het praktijkgedeelte. Maar met het ROC ben ik gestopt. Niet dat het te moeilijk is, hoor: als je een beetje de schouders eronder zet, haal je dat wel. Maar de praktijk ligt me méér.”

Wat vind je dan het leukste aan het werk? “De diversiteit: ik word overal ingezet, eigenlijk. Niet alleen op de spuiterij, ook in de afwerking, en het onderhoud. Ik spuit zelf, daarnet nog zink. Ook toplagen, primerlagen, alles. Afblazen, afplakken, kitwerk, alles wat van toepassing is, doe ik. Ze durven me alles te laten doen en willen me ook alles laten doen!”

Wat verwacht je van de VOM-cursus? “Eigenlijk wel een hoop. Ik denk iets meer diepgang over het product te weten te komen, dus de eigenschappen van verfsystemen, het oppervlak zelf, wat te doen bij bepaalde situaties, en wat oorzaken en gevolgen zijn... Hoe je calamiteiten moet óplossen... En hoe je een inspectie moet rapporteren. Dat heb ik later ook nodig als ik het bedrijf van m'n schoonvader overneem. Ik wil dus mijn algemene kennis verhogen, me ontwikkelen in het vak.”

Die schoonvader krijgt dus een getrainde, leergierige en recent opgeleide opvolger!